

CV VÂNT ZIDITOR

Foaia parohiei "Sfinții Trei Ierarhi"
Str. Ștefan cel Mare nr. 21A Bacău

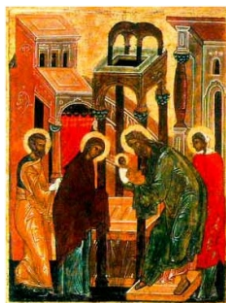
Apare cu binecuvântarea

Î.P.S. Dr. Ioachim arhiepiscop al Romanului și Bacăului
Februarie 2016

Nr. 8

ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI

În ziua a doua din luna februarie se prăznuiește Întâmpinarea Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când L-a primit dreptul Simeon în brațele sale.

În această zi Biserica sărbătorește un eveniment important din viața pământească a Domnului Nostru Iisus Hristos (Luca 2:22-40). După patruzeci de zile de la nașterea Sa, Pruncul Sfânt a fost dus la Templul Ierusalimului, centrul vieții religioase a națiunii. După Legea lui Moise (Lev. 12:2-8), femeia care a născut un prunc de parte bărbătească nu avea voie să intre în Templul Domnului timp de patruzeci de zile. La împlinirea acestora, mama venea cu fiul la Templu și aducea jertfă Domnului un miel sau un porumbel pentru sacrificiul purificării. Preasfânta Fecioară, Maica Domnului, nu avea nevoie de purificare deoarece ea a născut fără stricăciune pe Izvorul Curăției și Sfințeniei. Cu toate acestea, ea s-a supus cu smerenie Legii timpului.

În acea vreme, Părintele și dreptul Simeon (prăznuit pe 3 februarie) trăia în Ierusalim. Lui I s-a proorocit că nu va

Parohia Sfinții Trei Ierarhi - str. Ștefan cel Mare nr. 21A Bacău

Preot paroh Cîrlan Aurel tel: 0751 590 232

Preot slujitor Bucovineanu Nicolae Cătălin tel: 0766 356 475

CUVÂNT ZIDITOR

muri până nu va vedea pe Mesia cel promis. Prin har de sus, Sf. Simeon s-a dus la Templu chiar când Sfânta Fecioară Maria și Sf. Iosif veneau cu Pruncul Iisus să împlinească Legea.

Simeon iubitorul de Dumnezeu l-a luat pe prunc în brațe și mulțumind Domnului, a rostit cuvintele pe care le auzim repetate la fiecare slujbă a vecerniei: "Acum slobozește pe robul Tău, după cuvântul Tău, în pace, Că ochii mei văzură mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel." (Luca 2:29-32). Sf. Simeon i-a spus Sfintei Fecioare: "Iată, Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stârni împotriviri. Și prin suflul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi." (Luca 2:34-35).

La Templu se afla și proorocița Ana, o văduvă de 84 de ani, fiica lui Fanuel (3 februarie)" și nu se depărta de templu, slujind noaptea și ziua în post și în rugăciuni. Și venind ea în acel ceas, lăuda pe Dumnezeu și vorbea despre Prunc tuturor celor ce așteptau mântuire în Ierusalim." (Luca 2:37-38).

În icoana care reprezintă această sărbătoare proorocița Ana ține un pergament în mână pe care scrie: "Acest prunc a adus cerul și pământul." Înainte de nașterea lui Hristos, bărbații și femeile drepte în credință trăiau cu speranța venirii lui Mesia cel promis. Dreptii Simeon și Ana, ultimii credincioși din Legea Veche, au fost considerați vrednici de a-L întâmpina pe Mântuitorul în Templu.

Sărbătoarea Întâmpinării Domnului este una din cele mai vechi sărbători religioase creștine. Noi avem slujbe închinare acestei sărbători, întocmite de sfinții episcopi Metodie din Patara (+ 312), Chiril al Ierusalimului (+ 360), Grigorie Teologul (+ 389), Amfilohie din Iconium (+ 394), Grigore de Nyssa (+ 400) și Ioan Hrisostom (+ 407). În ciuda originilor sale antice, această sărbătoare nu a fost prăznuită atât de fastuos decât din sec. al VI-lea.

În anul 528, în timpul împăratului Iustinian, un cutremur mare a ucis mulți oameni în Antiohia. După această nenorocire au mai venit și altele: în 541 a izbucnit o epidemie de ciumă groaznică în Constantinopol, omorînd mii de oameni în fiecare zi. În această perioadă de mari suferințe au început să se facă slujbe speciale (litii) de izbăvire de rău, mai ales în timpul sărbătorii Întâmpinarea Domnului și ciuma a încetat. Astfel, pentru a da slavă lui Dumnezeu, biserica a ridicat la un rang mai înalt această sărbătoare. Mai mulți imnografi ai bisericii au împodobit această sărbătoare cu imnurile lor: Sf. Andrei Criteanul în sec. al VII-lea, Sf. Cosma Episcopul Maiumei, Sf. Ioan Damaschin, Sf. Gherman Patriarhul

Constantinopolului în sec. al VIII-lea și Sf. Iosif Arhiepiscopul Tesalonicului în sec. al IX-lea.

sursa: calendar-ortodox.ro

DESPRE SFINTELE MOAȘTE ÎN CULTUL ORTODOX

"Sfintele Moaște care se află pe pământul țării noastre formează un prețios dar duhovnicesc pe care ni l-a dat Dumnezeu

Ele sunt, totodată, o puternică și convingătoare dovadă văzută a nevăzutului nostru Dumnezeu. Omul legat de pământ vrea întotdeauna să vadă, să pipăie, să înțeleagă mai întâi și apoi să creadă. El mereu caută să vadă minuni, să vadă îngeri, să vadă sfinți, să vadă ce este dincolo de mormânt. De aceea omul este permanent plin de întrebări, bătut de îndoieli, ispitit să nu creadă cu toată inima în Dumnezeu, în viața viitoare. De aici atâtea secte, certuri și convingeri religioase. Mai ales oamenii din vremea noastră vor să-l primească pe Dumnezeu mai mult prin rațiune, prin dovezi logice și abia la urmă prin credință. Or, sfintele moaște care împodobesc pământul țării noastre sunt și rămân cea mai convingătoare dovadă a existenței lui Dumnezeu, a darului nestrăciunii și al facerii de minuni în trupurile lor.

Apoi sfintele moaște sunt un semn al dragostei sfinților din cer pentru noi, oamenii păcătoși de pe acest pământ. Ne-au lăsat nouă trupurile lor sfinte și făcătoare de minuni, ca un îndemn la sfințenie și mângâiere în lupta vieții pământești, încredințându-ne că sfinții se roagă neîncetat pentru sufletele noastre. Văzând moaștele Sfântului Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, ne dăm seama cum arată trupul unui martir chinuit pentru Hristos, bătut, zdrobit cu pietre, târât și tăiat cu sabia. De aceea, privind sfintele sale moaște, ne întărim mai mult în credință, ne îndemnăm să mărturisim și noi pe Hristos, ne încălzim inimile, ne simțim datori să laudăm și să cinștim pe sfinți, ne smerim și ne plecăm în fața acestor apărători ai Ortodoxiei și, îngenunchind, cerem ajutorul lor, sărutându-le sfintele moaște.

De asemenea, văzând moaștele întregi și preamărite ale Cuvioasei Maicii noastre Parascheva și ale celorlalți sfinți și cuvioși părinți, ne dăm seama cât de minunat au trăit ei pentru dragostea lui Hristos și părăsind lumea s-au jertfit ca

CUVÎNT ZIDITOR

niște îngeri în trup, numai în post și rugăciune. Astfel, ne întărim în credință, ne îndemnăm la nevoință duhovnicească, ne rușinăm de păcatele noastre cele multe și, sărutând sfintele moaște, făgăduim și noi, cu darul Sfântului Duh și cu ajutorul lor.

Sfintele moaște sunt o prezență vie și permanentă a sfinților în mijlocul nostru, o dovadă a milei lui Dumnezeu pentru neamul nostru mult încercat. În vitregia vremurilor ce s-au abătut asupra noastră, sfintele moaște au mărturisit și întărit dreapta credință, îmbărbătând pe preoți și pe credincioși către dragostea lui Hristos. Ele sunt mai căutate de credincioși și mai prețuite decât icoanele făcătoare de minuni.

De asemenea, minunile săvârșite la sfintele moaște sunt mai numeroase, mai cunoscute ca cele săvârșite la icoane miraculoase. Am putea spune că icoanele miraculoase, și în general icoanele ortodoxe, sunt mai intime, având un rol duhovnicesc mai de taină, personal, legat de fiecare credincios în parte. Sfintele moaște, în schimb, au un rol duhovnicesc mult mai extins, colectiv, având o zonă de influență destul de mare. De aici numărul mare de închinători la sfintele moaște și acele mișcătoare procesiuni prin orașe și sate, la hramuri și pelerinaje cu participarea a mii de credincioși.

Sfintele moaște au fost în general sub permanentă atenție și grijă a domnitorilor. Ei le procurau, le răscumpărau cu bani foarte grei, le aduceau în țară, înălțau biserici în cinstea sfinților ale căror moaște le aduceau și le așezau cât mai aproape de curtea domnească, că să le fie de ajutor în vremuri de primejdie. Asemenea odoare nu puteau ajunge ușor prin mănăstiri, fiind departe de capitala țării. De aceea moaștele au fost mai popularizate. Nu tot așa cu sfintele icoane miraculoase. Ele de obicei se încredințau mănăstirilor, ca o mângâiere pentru călugării rugători. Desigur, prezența sfințelor moaște pe pământul țării noastre ne obligă și ne îndeamnă să le cunoaștem, să ne închinăm la ele și să le cinstim cu mult respect și credință. Noi am avut zeci de sfinte moaște întregi ale sfinților noștri naționali. Moaștele unora, precum cele ale Sfinților Chiriac de la Bisericanii, Chiriac de la Tazlău, Ioane de la Râșca, Vasile de la Moldovița etc., pe care îi pomeneste Mitropolitul Dosoftei, au fost o vreme păstrate în racle alese și așezate în mănăstiri spre închinare; dar din cauza vitregiei vremurilor, unele dintre ele au dispărut fără urmă.

De aceea, din atâția sfinți și cuvioși autohtoni despre care știm că au avut moaște, se păstrează astăzi un număr destul de mic. (*sursa: cjvalcea.ro/hurezi*)

CUM SĂ NE PURTĂM ÎN BISERICĂ (II)

Mai înainte de a merge la Sfânta Biserică, împacă-te cu toți cu care ești certat, lasă și tu din inimă și iartă tuturor celor ce ți-au greșit.

Îmbracă-te într-o ținută curată, dar modestă, ba chiar smerită, cuviincioasă știind că nu mergi la teatru, ci ca să te rogi lui Dumnezeu cu umilință și cu lacrimi pentru iertarea păcatelor tale! (Timotei 2,9 ; I Petru 3, 3-4). "Femeia să nu poarte haine bărbătești (pantaloni), nici bărbatul să nu îmbrace haine femeiești. Cel ce face aceasta urăciune este înaintea lui Dumnezeu".

În Sfânta Biserică toată partea bărbătească intră cu capul decoperit, iar partea femeiască cu capul acoperit (Corinteni 11, 4-6) rostind rugăciunea: „Intra-voi în Casa Ta, închină-mă-voi în biserica Ta cea Sfânta întru frica Ta, Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta, iar față de vrășmașii mei îndreptează înaintea Ta calea mea”.

Dacă duci un dar cât de mic în Biserica (Iumânări, tămâie, prescură) împacă-te cu toți apropiații tăi și cu Dumnezeu! Silește-te după putere să fii la Sfânta Biserică înainte de începerea slujbei ca să ai timp să te închini în liniște, la Sfintele Icoane și că să poți să dai din vreme pomelnicul spre pomenire la Sfântul Altar (ușa din partea stângă).

Dacă din întâmplare ai sosit după începerea slujbei, mergi la iconostas, sărută icoana, apoi ocupă locul tău în liniște! Sfintele Icoane de la Catapetasma și celelalte sărută-le înainte de începerea slujbei sau după terminarea ei că să nu faci tulburare celorlalți credincioși. Această sminteală este mai mare păcat decât binele pe care vrei să îl faci. Pacea și desăvârșită liniște sunt absolută trebuință.

Sărută Sfintele Icoane cu credință, evlavie și smerenie! Pentru aceasta se cuvine ca femeile să fie naturale (fără farduri sau ruj pe buze), pentru a nu lasă pete nedorite pe chipul Mântuitorului, al Maicii Domnului și al Sfinților (Petru 3, 3-4).

Când te închini icoanelor sărută chipul Sfântului la picioare sau cel mult mâinile, și nu față! Nu atinge și nu plimba mâna pe suprafața icoanei sau a Sfintei Evanghelii!

Vorbirea în biserica este un păcat foarte mare. De aceea starea ta în Biserică, în loc să-ți fie de folos și spre iertare, se va face ție spre osândă și păcat.

Urmărește cu mintea tot ce se citește și tot ce se cântă și repetă și tu în gând rugăciunile.

CUVÎNT ZIDITOR

Silește-te ca în timpul slujbei să nu te abați cu mintea la nimic pământesc, pentru ca măcar două ceasuri din săptămâna să trăiești și tu adevărată reculegere și rugăciune. De acea nu este loc potrivit să intri cu telefonul mobil deschis în Sfânta Biserică.

Când te închini fă semnul Crucii complet și cu luare aminte! Făcând semnul Crucii în batjocură înseamnă să batjocorești pe Stăpânul ei în numele căruia te închini. Mai de folos este să faci Crucea odată cum se cuvine împreunând cele trei degete și ducând mâna dreapta la frunte, la piept, la umărul drept apoi la cel stâng, decât să fluturi de multe ori mâna fără să știi ce faci. Prin aceasta faci sminteală altora și ție îți va fi spre păcat.

Când iese preotul cu Cinstitele Daruri la Axion rostește rugăciunea: „Doamne Iisus Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, mântuiește, miluiește și dăruiește tot ceea ce știi tu că este de folos robilor tăi (numele) atât pentru viața această cât și pentru cea veșnică”.

Ascultă cu luare aminte toată slujba până la sfârșit, numai așa ți-ai făcut datoria deplină către sufletul tău.

Povățuiește cu blândețe pe cei care din neștiință sau din alte pricini, nu păstrează bună rânduială în Sfânta Biserică, arătându-le mult respect și dragoste frățească.

Pleacă întotdeauna din Biserica cu o învățătură desprinsă din Sfânta Evanghelie, din Apostoli, Cazanie sau predică, pentru viața ta pe care o înfăptuiești chiar din acea zi, spunând și altora despre folosul ei.

La ieșirea din Sfânta Biserică rostește rugăciunea: „Doamne Dumnezeu meu, ție îți încredințez toată viața mea și pe Tine te rog apară-mă, mântuiește-mă și mă fă părtaș de îndurarea Ta. Dăruiește mie îndreptarea vieții, purtare înțeleaptă și sfârșit creștinesc. Mă ferește Doamne, de toată răutatea și bântuirea potrivnicului iar în ziua Înfricoșatei Tale Judecăți, să fii blând cu mine, robul tău și să mă numeri și pe mine printre cei aleși de-a dreapta Ta, ca împreună cu aceștia să Te slăvesc în veci. Amin”

Scopul vieții tuturor creștinilor este mântuirea sufletului, fii credincios lui Dumnezeu și Bisericii Sale cât vei trăi și vei avea în viața aceasta tot binele, iar în celalată vei dobândi cununa de mărire „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate celelalte vi se vor adăuga vouă” (Matei 6,33).

Emanoil Morarescu (sursa: crestinortodox.ro)

CEL CE INȘALĂ (povestire cu tâlc)

Cu mult timp în urmă, a trăit un boier tare bun. Într-o zi, l-a chemat la el pe un țăran și i-a spus:

- Uite, omule, fiindcă știu că familia ta o duce destul de greu, vreau să te ajut. Îți dau de muncă și te plătesc foarte bine. Vrei să lucrezi pentru mine?

- Sigur, boierule - a răspuns omul bucuros - ce trebuie să fac ?

- Să-mi construiești o casă, la marginea pădurii.

Țăranul a plecat bucuros și, chiar din acea zi, s-a apucat de treabă. Boierul îi dădea bani pentru tot ce trebuia să cumpere. Însă omul ce și-a spus ? "E, și așa nu mă vede, ce-ar fi să-l înșel ?!"

Și, în loc să facă totul așa cum ar fi trebuit, a început să cumpere lucruri ieftine și proaste și să cheltuiască banii ce îi rămâneau. Când a terminat, casa arăta tare frumos pe dinafară, dar țăranul știa că n-o facuse bine și că, destul de repede, ea se va strica.

Când i-a arătat casa boierului, acesta i-a spus:

- Fiindcă știu că tu și familia ta locuiți într-o cocioabă mică, îți fac cadou această casa. De-aia te-am lăsat pe tine să o construiești și îți-am spus acum, la sfârșit, tocmai pentru ca bucuria voastră să fie mai mare.

Acum și-a dat seama omul de greșeala sa. A vrut să-l înșele pe altul și, de fapt, singur s-a înșelat. Dacă ar fi fost cinstit și și-ar fi văzut de treabă, și-ar fi făcut un bine lui și familiei sale. Acum, însă, părerile de rău nu mai puteau îndrepta nimic.

În sinea lui, omul s-a jurat să nu mai înșele niciodată pe nimeni.

"După cum ne purtăm noi cu aproapele, așa se va purta Dumnezeu cu noi.

sursa: crestinortodox.ro

PROGRAM LITURGIC

Duminică

orele 8:00 - 11:30 Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie

orele 17:00 - 18:30 Paraclisul Maicii Domnului

Luni

orele 17:00 - 18:30 Taina Sfântului Maslu, Spovedanie

Miercuri

orele 8:00 - 9:00 Sfânta Liturghie

orele 17:00 - 18:30 Slujba Aghiazmei mici și rugăciuni de sănătate

Vineri

orele 17:00 - 18:30 Taina Sfântului Maslu, Spovedanie

Sâmbătă

orele 8:00 - 9:00 Sfânta Liturghie, Parastase

orele 17:00 - 18:00 Vecernie

DIN ACEST NUMĂR

Întâmpinarea Domnului - pag 1, 2, 3

Despre Sfintele Moaște în cultul Ortodox - pag 3, 4

Cum să ne purtăm în biserică (II) - pag 5,6

Cel ce înșală (povestire cu tâlc) - pag 7

Program Liturgic - pag 8

Din acest număr - pag 8

